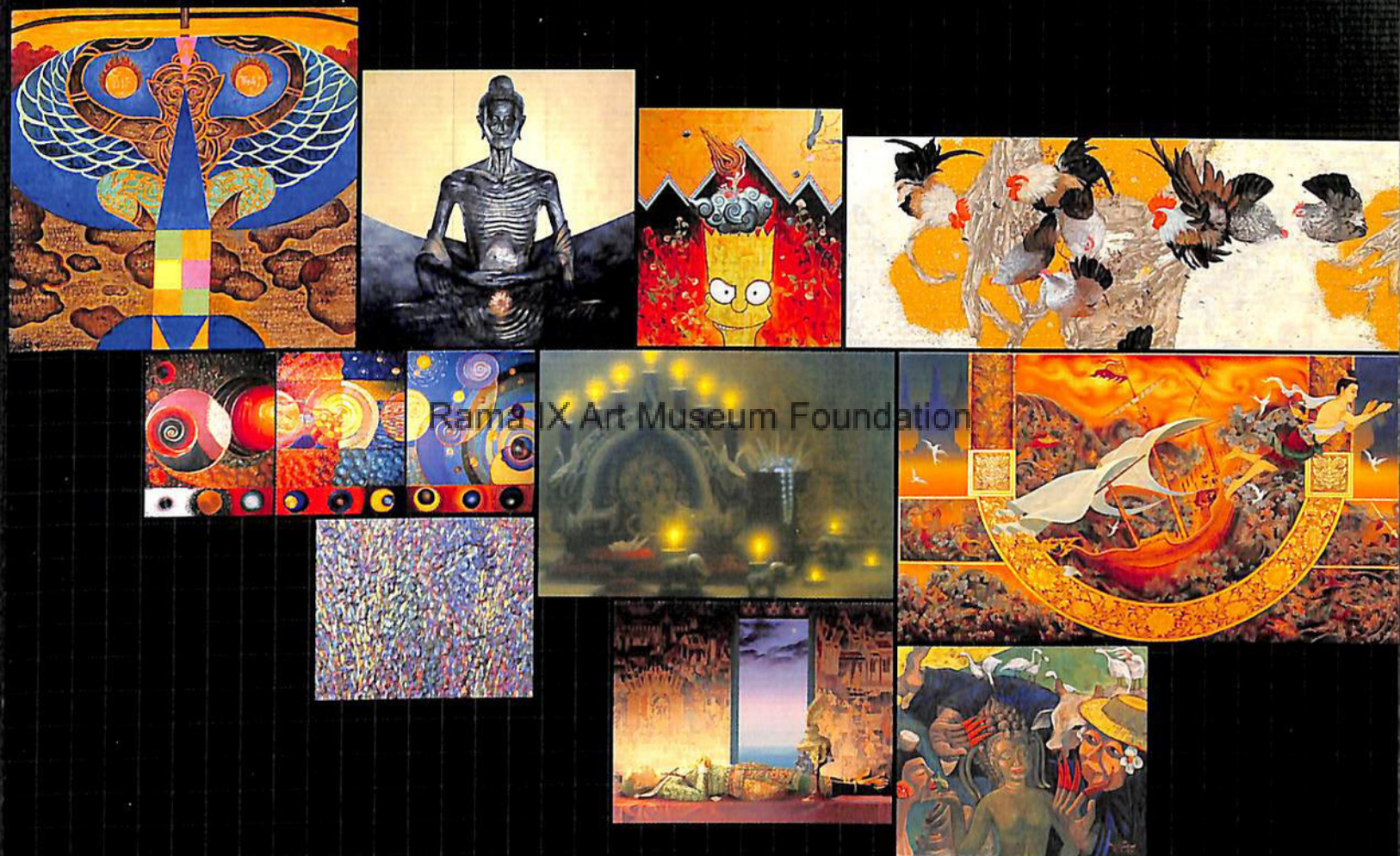

JAMJUREE

ศิลปะกรรมกับสิ่งแวดล้อม

นิทรรศการศิลปะกรรม : ศิลปะกรรมกับสิ่งแวดล้อม โดย ศิลปินกลุ่มจามจุรี

JAMJUREE

ศิลปกรรมกับสิ่งแวดล้อม

useum Foundation

นิทรรศการศิลปกรรม ศิลปกรรมกับสิ่งแวดล้อม โดย ศิลปินกลุ่มจามจุรี

4-30 พฤศจิกายน 2547 ณ หอศิลป์จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9-30 ธันวาคม 2547 ณ หอศิลป์โปรแกรมศิลปะ สถาบันราชภัฏเลย

กุมภาพันธ์ 2548 ณ หอศิลป์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Rama IX Art Museum Foundation

ช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2547 อ่านข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงศิลปะ พบว่ามีชื่อคุ้นๆ อยู่หลายชื่อ เป็นต้นว่า ศุภวัตร ทองละมุล, ทินกร นุกุล, ทวี เกษางาม, สัมพันธ์ สารารักษ์, ไมตรี ภาระหอม, ธวัชชัย หอมทอง, จักรกฤษณ์ การะเกด ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ศิษย์เก่าภาควิชาทัศนศิลป์ของเรายังคงมีความพร้อมที่จะเผยแพร่ผลงานศิลปกรรมของเขาสู่สาธารณชน หลังจากที่ยังจบการศึกษาไปแล้ว ไม่นับรวมศิษย์เก่าหลายคนที่มีบทบาทอยู่แวดวงศิลปะทั้งในและต่างประเทศ ดังเช่น ธเนศ อ่าวสินธุ์ศรี, สรรเสริญ มิสินทสุต, มนต์รี เต็มสมบัติ, นิตยา เอื้ออารีวรกุล, บัญชา หนังสือ, กฤษณะ ชัยกิจวัฒนะ, กำธร มินิทสุต, เบญจรงค์ โควาทิกษ์เทศ, วุฒิชัย บุรณศิลป์, ทรงวิทย์ พิมพ์กรรม, ทรงศักดิ์ เกษมรุจิภาคย์, ปรีชา ราชจันทร์ ศิลปินดาวรุ่งอย่าง กิตติวัฒน์ อุ่นอารมณ, ณรัช กลิ่นสุดใจ ก็ได้คว้ารางวัลจากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติไปเมื่อไม่นานมานี้ หลายคนจบไปไม่นาน แต่ก็ยังมีผลงานสม่ำเสมอ เช่น อติวิทย์ อังศธรธรรมรัตน์, อภิชาติ วุฒิวรรณกุล, บัญชา สุริยบุรพกุล, ศทาวุธ พลทรัพย์, เขม เคนโคก, สมเพ็ชร หวานจิต นอกจากนี้ศิลปินหลายคนประกอบอาชีพเป็นครูสอนศิลปะ ก็ได้แสดงศักยภาพสร้างความเจริญก้าวหน้าให้วงการ ศิลปศึกษาอย่างน่าภูมิใจ ไพบุลย์ ธรรมเรืองฤทธิ์, เสกสรรค์ สิงห์อ่อน, บริทัศน์ ทิพยกุล, ธง อุดมผล, เขม เคนโคก, อธิพงษ์ พิทักษ์ศฤงคาร ทีมช่างภาพที่เกาะกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่นมี ไพรินทร์ แก่นแก้ว, ณัฏฐพล ชัยชนะ, จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ รวมทั้งศิลปินที่ทำงานด้านอื่นควบคู่ไปกับการงานศิลปะ พิพัฒน์ ธนาภิวัฒน์กุล, ภาณุวัฒน์ เสาเวียง, วรศักดิ์ ภาสุภาภักย์, ปรีดา ศักดิ์คงวิเศษ, อนุโรจน์ จันทรโพธิ์ศรี

ทุกคนที่เอ่ยนามมาได้มาร่วมกันจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงาน ณ หอศิลป์จามจุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถิ่นเก่าของพวกเรา เป็นการคืนสู่เหย้า ในอีกรูปแบบหนึ่ง

ที่เขียนมาบางคนอาจจะบอกว่า เป็นการกล่าวอ้างเฉพาะบุคคลเพียงประมาณ 40 คน ทั้งๆ ที่ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ก็เปิดสอนมาตั้ง 20 กว่าปีแล้ว นั่นก็เป็นคำถามที่ หากจะตอบ ก็ต้องอ้างอิงเหตุและผลหลายประการ มีเหตุปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ผู้ที่จบการศึกษา ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตจากที่นี่และที่อื่นๆ เลือกที่จะไปทำอย่างอื่นมากกว่าที่จะอดทนและรอคอยทำงาน ศิลปะอย่างต่อเนื่องสิ่งหนึ่งที่เราราบกันดีก็คือสังคมไทยยังขาดทุกสิ่งทุกอย่างที่จะมารองรับการดำรงอยู่ ของศิลปินให้สามารถอยู่ได้อย่างตลอดรอดฝั่ง ศิลปินหลายคนที่เคยมีฝีมือและความคิดดีๆ ทางศิลปะจึง ขาดหายไปอย่างน่าเสียดาย

แต่ถ้าจะให้ปลอดภัยกันแล้วละก็ อยากจะยกเอาข้อเขียนของ ศ.กำจร สุนพงษ์ศรี ที่เขียนเอาไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 มาให้เห็นกัน เรื่องของศิลปะมักก่อปัญหาขึ้นเสมอมาทุกยุคทุกสมัย สาเหตุ ก็คือ ความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ประชาชนย่อมมีภาระผูกพันในชีวิตประจำวันอยู่กับการเลี้ยงชีพ

และครอบครัว ศิลปินก็มุ่งที่จะสร้างสรรค์งานของตนตามอุดมการณ์และความรู้สึกนึกคิดของตนเป็นที่ตั้ง ศิลปินที่ดีย่อมมีความต้องการให้ศิลปินคลี่คลายไปในแนวทางของความก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ดังนั้นปัญหา คือ ศิลปินถูกก้าวไปข้างหน้า ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงง่วนอยู่กับการะกิจประจำวัน โดยไม่มีเวลาที่จะได้ศึกษาความเคลื่อนไหวของวงการศิลปกรรม จนในที่สุดเข้าใจว่าศิลปินของ ต้องห้าม ของสูง ซึ่งต้องใช้ “บันได” ปีนดู หรือเป็นสมบัติเฉพาะของคนกลุ่มน้อยที่ลึกลับอยู่บน “หอคอย งาช้าง” เท่านั้น จึงจะมีสิทธิสัมผัสผลงานแห่งความงามนี้ได้

ทั้งๆ ที่สภาพความเป็นจริงในการรับรู้เรื่องของความงาม หากได้มีกำแพงใดมาขวางกั้นมิให้ มนุษย์ด้วยกันได้รับรู้จินตนาการของมนุษย์ด้วยกัน ถ้าหากว่าทั้งสองฝ่ายต่างมีความพยายามและมีการ อธิบายถึงเจตนารมณ์ของกันและกัน

กลุ่มจามจุรี ซึ่งก่อตั้งขึ้นมาโดยนิสิตจุฬาฯ เมื่อปี พ.ศ. 2534 เป็นกลุ่มศิลปินกลุ่มหนึ่งที่ได้ พยายาม “เป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ในด้านของความดี ความงามและเป็นปัจจัยที่ 5.. เพราะ เป็นดังเครื่องคำจุนชีวิตให้ดำรงอยู่อย่างรื่นรมย์ มีความหมาย “ศิลป์” จึงเป็นมหรสพทางด้านจิตวิญญาณ **อันมีความหมายต่อสิ่งที่มีชีวิต โดยทั่วไป โดยเฉพาะมนุษย์ได้ใช้กิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์สังคมให้น่า อยู่ เสริมสร้างจิตใจให้สำนึกในความละเอียดอ่อน ประณีต และมีอิสรภาพ ตลอดถึงสันติภาพ.....”**

นั่นคือถ้อยแถลงของกลุ่มจามจุรี ใน พ.ศ. 2547 ที่เป็นอีกครั้งหนึ่งซึ่ง “ส่วนหนึ่ง” ของนิสิตเก่าที่ ยังคงทำงานศิลปะ ได้มารวมตัวกันแสดงผลงานออกสู่สาธารณชนด้วยความเชื่อดังกล่าว

จึงสรุปได้ว่า การที่ศิลปะจะก้าวหน้าและเติบโตต่อไปคนกลุ่มหนึ่งจะต้องรับหน้าที่พิสูจน์ความเชื่อ นี้ อย่างเป็นทางการ ศิลปินกลุ่มจามจุรีก็กำลังเดินเครื่องทำหน้าที่นี้อยู่

ดังนั้น อะไรจะเกิดขึ้นต่อไป? การแสดงครั้งนี้จะส่งผลกระทบต่อสังคมมากน้อยเพียงใด? มิใช่ เป็นประเด็นที่จะต้องมาวิตกกังวลกันให้เกินเหตุ ผู้เขียนเชื่อว่า ศิลปินท้องถิ่น ศิลปินอินเตอร์ ศิลปิน ภาพถ่าย ศิลปินเหรียญทอง ครูสอนศิลปะ นักวาดรูป ฯลฯ ตามแต่สังคมจะเรียกขาน ที่ได้มาร่วม แรงร่วมใจกัน ตามสภาพการณ์ และสถานการณ์ของแต่ละคนอย่างเต็มกำลังความสามารถ เช่นนี้ ทุกคน มีศักดิ์ศรี และเจตนารมณ์ที่ดีเสมอเหมือนกัน พวกเขา กำลังใช้กิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์สังคมให้น่าอยู่ ผันแปรกับกระแสธารแห่งศิลปะจากแหล่งอื่น ๆ ที่อุดมสมบูรณ์น้อยกว่าหรือมากกว่า

แต่ในที่สุดแล้ว ก็คือ “การสร้างสรรค์” เช่นเดียวกัน

รศ. จรัสวัฒน์ พิตรปรีชา

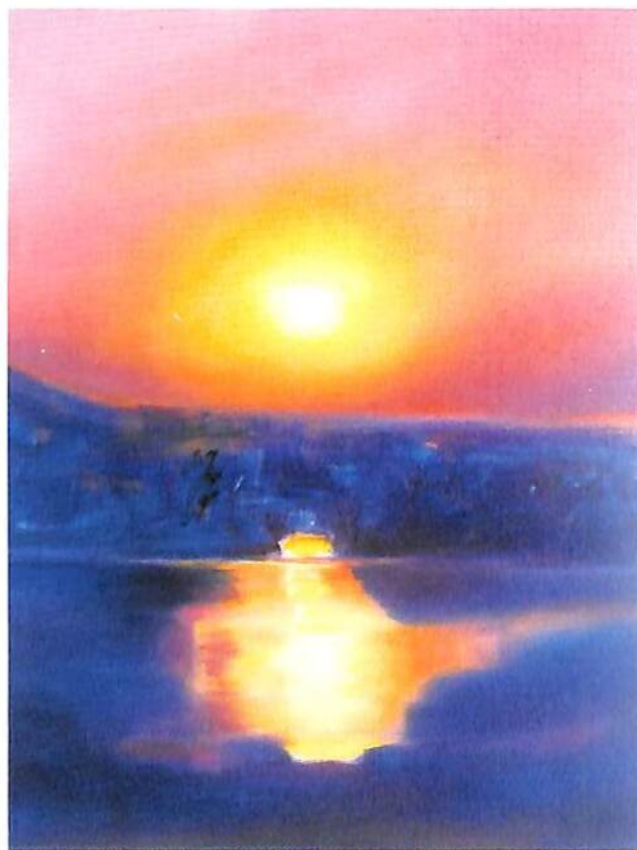
Rama IX Art Museum Foundation

ผลงานศิลปกรรม

กลุ่ม จามจุรี

อาจารย์ประเทือง เอ็มเจริญ
"พลองสร้างสรรค์ 7, 2545" Oil on Canvas, 76 X 70 cm.

อาจารย์บุญยั้ง เอ็มเจริญ
"ยามเย็น 2547" Oil on Canvas

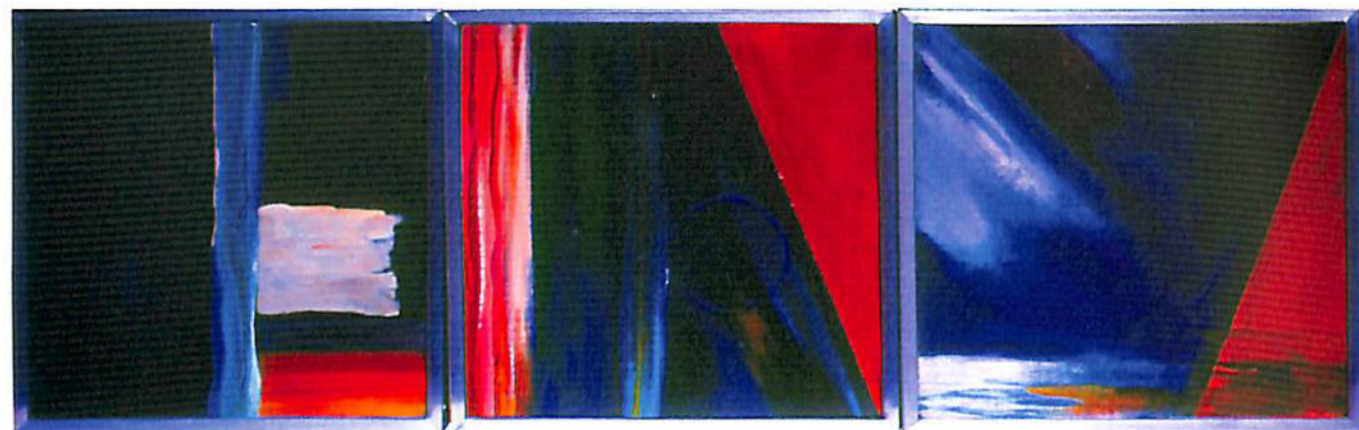

อาจารย์อิทธิ คงคากุล
"จันใหม่" Acrylic on Canvas, 69 X 88 cm.

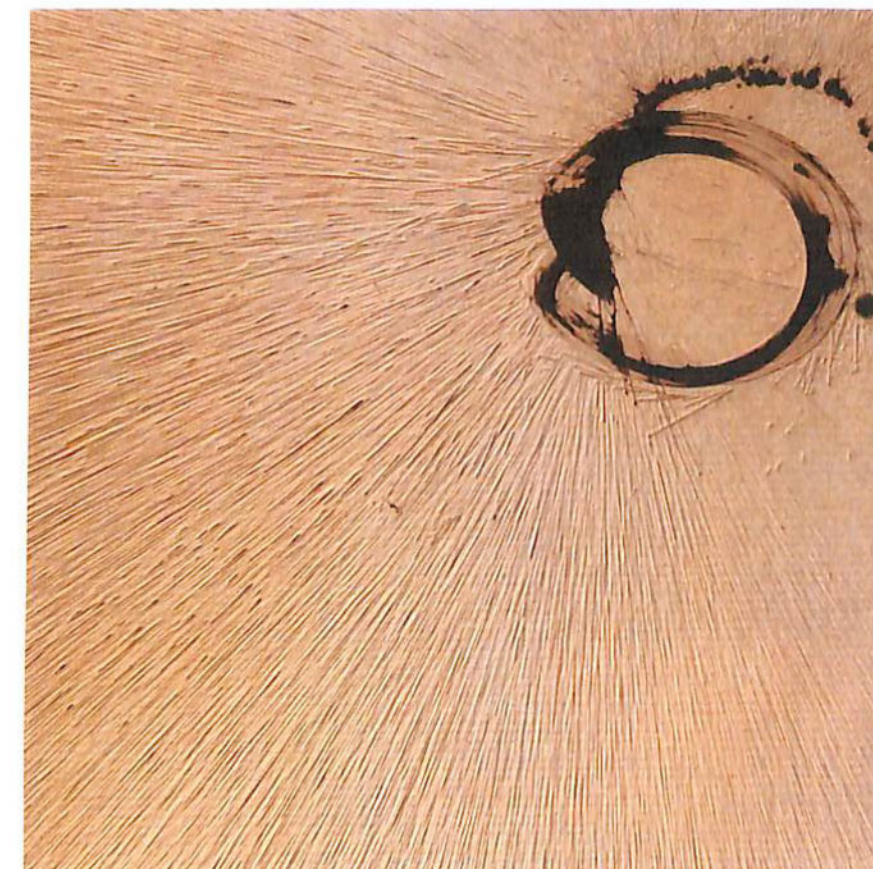
Rama IX Art Museum Foundation

อาจารย์คึกเดช กันตามระ
ออกแบบหน้าปกหนังสือ "ตำนานรักศรีปราชญ์" Watercolor on Paper, 69 X 88 cm.

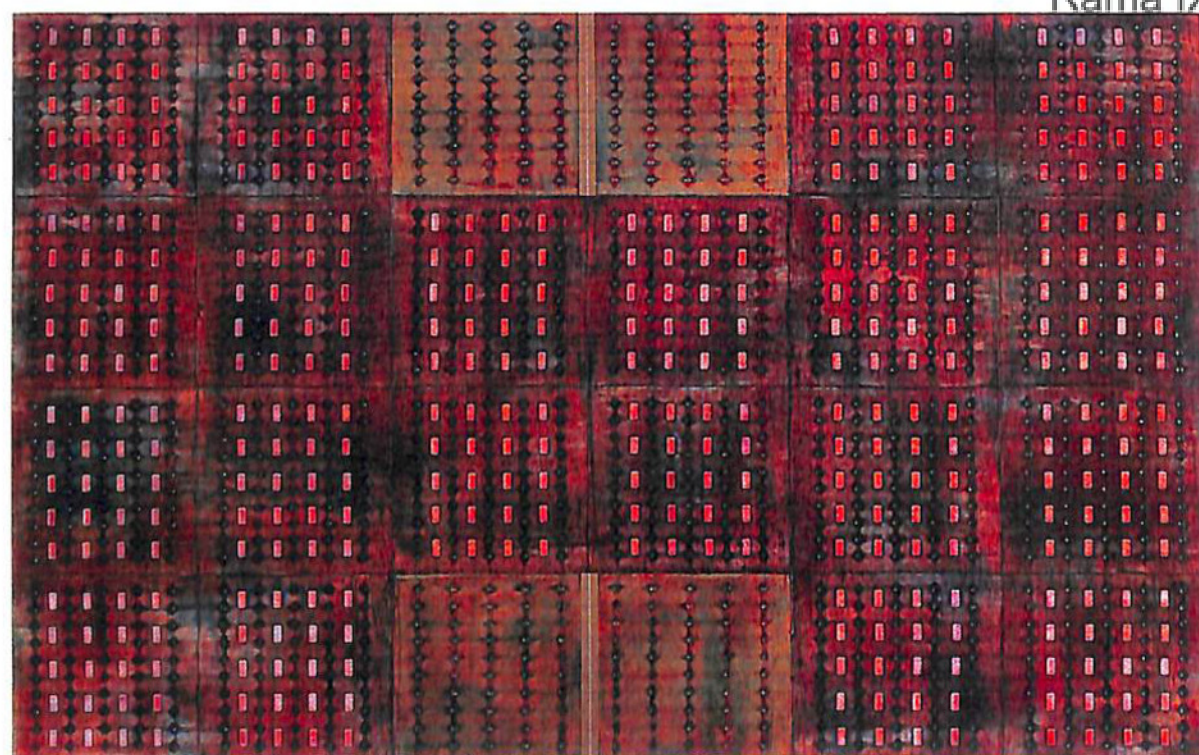

อาจารย์จิระพัฒน์ พิศรปรีชา
"Mindscape" Acrylic on Canvas, 50 X 150 cm.

อาจารย์สุรัชย์ เอกพลากร
Work from the "Revised Editions" Series Wood Cut, 122 X 122 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

อาจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก
"Gold Stripes 2002" Acrylic on Vinyl Tiles and Formica Mounted on Plywood, 91.5 X 137.4 cm

ศิลปินรับเชิญ

1. อาจารย์ประเทือง เอมเจริญ
2. อาจารย์บุญยั้ง เอมเจริญ
3. อาจารย์อิทธิ คงากุล
4. อาจารย์ศีกเดช กันตามระ
5. อาจารย์จิระพัฒน์ พิศรปรีชา
6. อาจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก
7. อาจารย์สุรัชย์ เอกพลากร

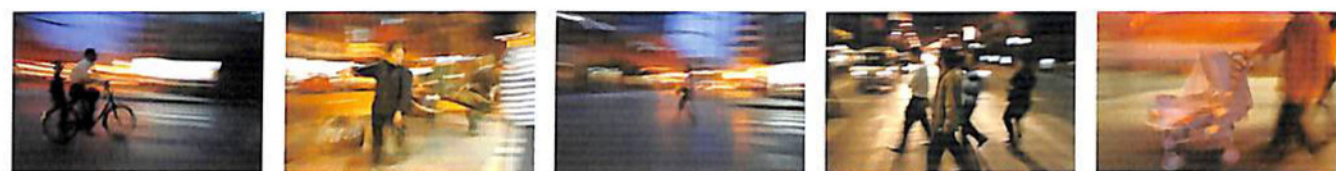
กรกช มั่งมีชัย
"ธรรมชาติ"
สื่อผสมบนผ้าใบ, 60 x 60 ซม.

กรกช มั่งมีชัย
"การแตกตัวของอะมีบะ"
สื่อผสม, 200 x 50 ซม.

กรกช มั่งมีชัย
"Lost 1" 2004
Oil and Wood Carving on Board, 41 x 51 cm.

กฤษณะ บุญเทียน
"คนเมือง 1", "คนเมือง 2"
ภาพถ่ายดิจิทัล-print, 80 x 110 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

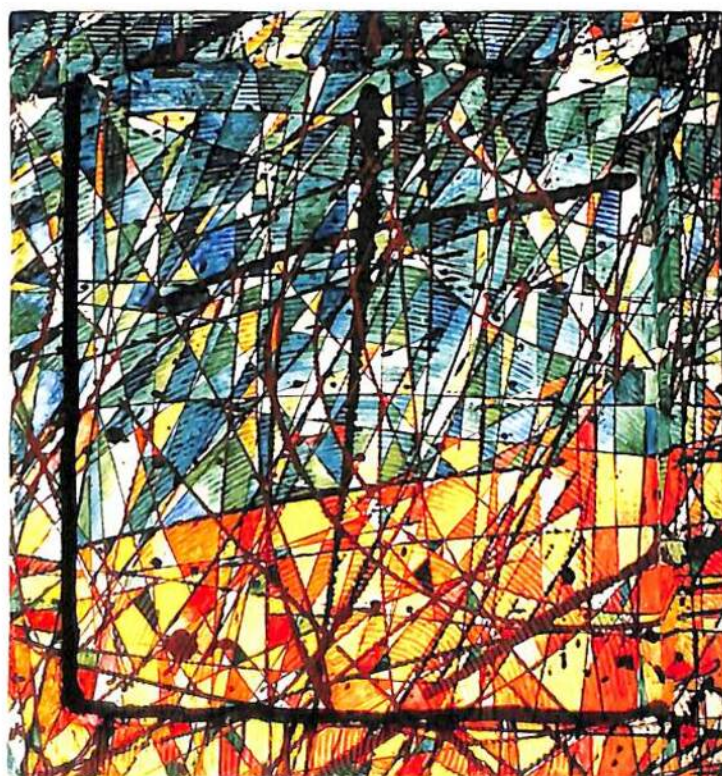
กิตติวัฒน์ อุ่นอารมณ์
"หนุมาน"
ขนมปังอบในน้ำมันพืช, 10 x 12 นิ้ว

กิตติวัฒน์ อุ่นอารมณ์
"SOCIETY"
Acrylic, 110 x 90 cm.

กัธร เกาวัฒนาสุข
"Untitled"
ภาพถ่ายขาวดำ

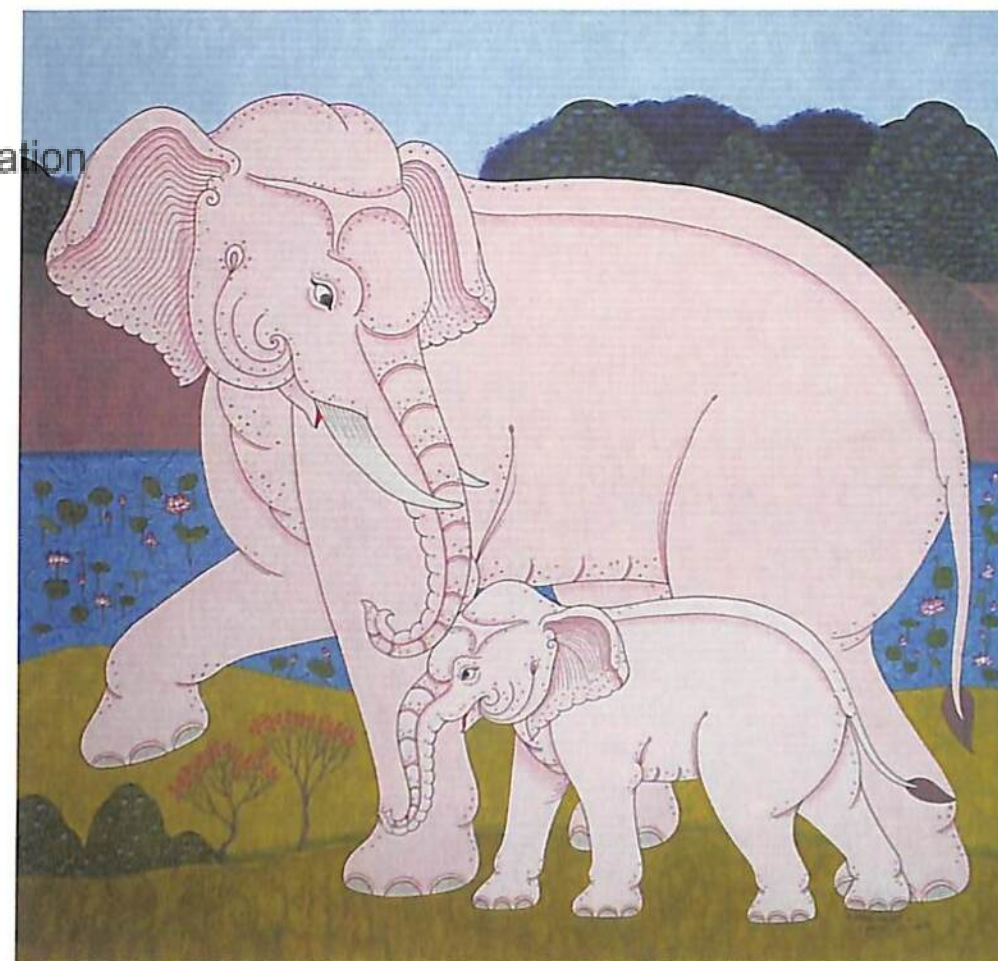

เชม เคนโคก
"หลวงพระบาง 2004"
เทคนิคผสมบนผืนผ้าใบ 30 X 35 ซม.

ศทาวุธ พลทรัพย์
"เห็นดาว"
30 x 75 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

คันทร ฌรงต์
"จ๊อูน"
Acrylic on Canvas. 66 x 66 cm.

Jakkrit Karakat
"สี่สิบของท้องทุ่ง"
 สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 155 x 200 ซม.

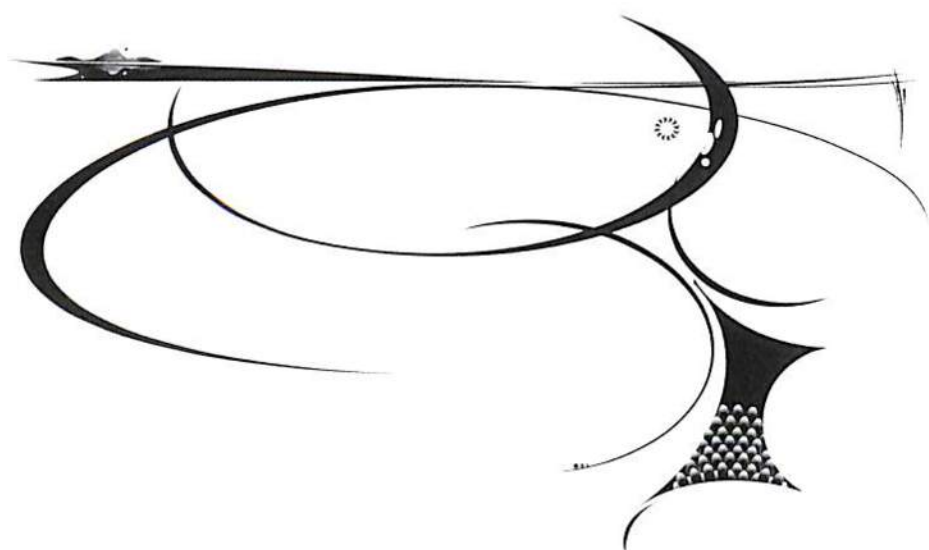

จุมพล เพิ่มแสงสุวรรณ
"อารมณ์"
 8 x 10 นิ้ว

ณเรชต์ กลิ่นสุดใจ
"สี่ฤดูแห่งรัก (4 Seasons of Love)"
 เทคนิคภาพถ่าย, 50 x 200 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

เฉลิมชัย ภัทรวงศ์วานิชย์
"ELEMENT/A"
 DIGITAL PRINTING, 55 x 75 cm

ณัฐพล ชัยชนะ
"ไม่มีชื่อ"
 ภาพถ่าย

ทรงศักดิ์ เกษมรุจิภักย์ (ตั้ง)
 “ใครขโมยกินไส้กรอกของฉัน”
 จิตรกรรมสีอะคริลิค, 80 x 80 ซม.

ทรงวิทย์ พิมพ์करणณ์
 “ตาเบื่องบน” (ไตรภาค)
 จิตรกรรมสีอะคริลิค, 80 x 80 ซม.

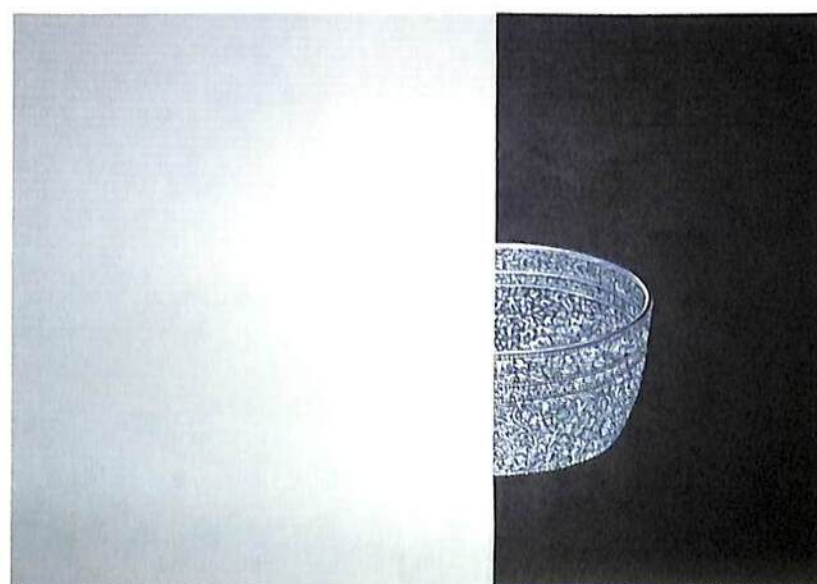
Rama IX Art Museum Foundation

ธง อุดมผล
 “หมาไทยยิ้ม 1”
 สีน้ำมันบนผ้าใบ, 60 x 80 ซม.

Tawatchai Homthong
 “UNTITLED NO.4”
 Mixed Media on Canvas, 80 x 100 ซม.

ธีระพงษ์ พิทักษ์ศฤงคาร
 “ขัน หมายเลข 1”
 สีอะคริลิคบนผ้าใบ, 80 X 100 ซม.